

GÂNDUL

anonimului

*ANUL I - NR. 3 -
- 15 -AUGUST -
- 2003 -*

GRATUIT®

Membri fondatori:

Ion Mazere, Teodor Dobre.

**Publicație a Cenaclului
„ANONIMUL” a**

Gânditorilor

Creatori

Anonimi.

REDACTIA

**București, Strada Cara
Anghel, nr. 8, bl. B9, sc.5, et.
4, ap.73, sect.6, Cod:76807**

Tel :7450206; 4402392,

e-mail:

dobre_teodor@yahoo.com

SOARTA, ESTE-N MÂNA TA...

Fii mândru de statutul tău sub soare

De a fi nobila ființă gânditoare,

Și nu uita, că te-ai născut să fii

Reprezentantul glorios al lumii vîi.

Nimic din ce există sau a fost,

Nu e făcut degeaba, are-un rost,

De aceea nu-i deajuns să viețuești
Cu bucuria-n suflet că gândești,

Și nici un paș pe lume să nu miști,

Triumfator și mulțumit doar că exiști!

Când viața-i cea mai nobilă onoare,

E trist să arzi ca simpla lumânare.

Dorința ce-i în tine și te-
mpinge

Spre a cunoaște și spre a
învinge,

Nu o înăbuși, n-o tempera,
De n-ar fi fost să fie, nu era!.

Dacă observi că valurile-ți
poartă,

Coroana spre o insipidă
soartă,

Nu-te mira, sau miră-te, dar
crește!

Și poate alt destin se
împlinește.

Muncește, înălțimile să-
nvingi,

Și-acele cote dacă le-atingi,

Găsive-i piscul ce-ji va arăta,
Măreața soartă, ce-i în mâna
ta.

TEODOR DOBRE

CERUL

Privesc cerul plin de stele,
permanent hipnotizat,
Vreau să aflu ce cuprinde, dar
mereu sunt refuzat;
Cum să ghicesc tragedia ce-o
ascunde depărtarea,
Când atâtea mii de taine și
neliniști umple zarea!

Pe întinderea stelară, un
covor: Calea Lactee
Licăre... nemărginirea și
misterul au vre-o cheie!?
Mă cuprindă-adânc fiorul
acestei Dumnezeiești clipe,
Din care nu mă trezește nici
destinul de-o să tipă!

Cerul tot este-o poveste, fără-
nceput și sfârșit,
Este-o taină-n care viața s-a
născut și a murit,
Rând pe rând, ce-arată lumii,
clarobscurul pus în față,
Operei despre zidire, din care
citim prefața.

Cerul gândurilor mele
alergând fără oprire
Nu mă vrea, dar l-oi atinge
fie și prin risipire;
Sufletu-mi plin de neliniști,
de speranțe și visări,
Desfrunzit spre veșnicie va
porni, și alte zări...

Și departe se va duce, tot
același fel având,
Unde-ncearcă să pătrundă
viu, răscolitorul gând,
Să descopere ce-i viața și-ale
ei adânci străfunduri,
Spre a scrie-n carteau lumii
noi tulburătoare rânduri.

Mai departe va ajunge
descoperind mărturii,
Ascunse de sori și stele,
risipite prin tării,
De unde căteodată, lumea lor
mai păresc
Mici semne, ce ne arăta că
există și trăiesc.

Întrezăresc mai departe,
nălucitoare stihii
Fără trup și-asemănare,
mișcând axa lumii vii...
Siruri gândurile mele, rațiuni
pline de grații,
Sunt aici în noaptea lumii,
prețioase populații.

Printre stele, biet zănatec, mă
tot furișez rebel,
Să văd ce-i ascuns acolo, de-i
păzit cu-atâta zel!
Să cunosc precum străbunii,
gustul fructului oprit
Și-apoi, facă Ti-se voia
Dumnezeule iubit!

TEODOR DOBRE

O SANSĂ TOTI AVEM...

De n-ai pictat în viață sau n-ai scris,
Probabil altceva ai izvudit,
Un gând oricât de rezonabil sau un vis,
Ti-a luminat destinul, de-a trăit..

Iar dacă n-ai făcut ceva mareț,
Nu voi pleda că ai trăit
degeaba,
Pe lumea asta totate au un preț
Plătit doar celui ce își face treaba.

Un ideal oricât ar fi de mic
Sau de modest, este mai înțelept,
Decât să stai și să nu faci nimic,
Bătându-te cu cărămida-n piept.

Fă acte caritabile de poți,
Dă vietii tale sens, nu fii miop!
Rămâi modest dacă așa
socoți,
Dar nu fii fanfaronul mizantrop.

O sansă toti avem pe această lume,
Ca cea primordială de a fi;
De crezi că-i prea puțin, un
mic renume,
Oricând cu cărămida poti zidi!

Celebru de n-ajungi nu disperă,
Așa ți-a fost destinul, dar
socot,
Că dintr-un neam ajunge cineva,
De nu e condamnat să piară tot.

TEODOR DOBRE

N-AI SĂ VEZI ȘI N-AI SĂ STII.

N-ai să vezi și n-ai să știi
Când înfloresc iar pomii.
N-ai să vezi și n-ai să știi
Când iar se scutură de rodii.

N-ai să vezi și n-ai să știi
Când plouă iar sub greamuri.
N-ai să vezi și n-ai să știi
Când ploaia cade de pe ramuri.

N-ai să vezi și n-ai să știi
Când noaptea plină e de
șoapte,
Când pomii-ș leagănă ușor
Crengile târziu în noapte.

N-ai să vezi și n-ai să știi
Când trece iar pe boltă luna,
Când stelele dispar apoi
În zare, una câte una.

N-ai să vezi și n-ai să știi
Cum, cauț steaua călătoare
Ce prin zări cu ea te duce,
Unde se oprește oare?

AURELIA GÂNGĂ

AŞTEPT

Nu e ușor să cânt convins
 S-a dus un an mă doare,
 Glasul de cristal e zare
 Verbul meu încă e vis.

Și s-a mai dus un an,
 Câți o să mai treacă,
 Ca sunetul desprins din toacă
 Sămânța mugurind în lan.

Acuma îmi aduc aminte,
 Părând îndepărtat popasul
 E drumul străbătut cu pasul
 În viață vis fără cuvinte.

Să mai las clipa să treacă,
 E prea mult iubita mea,
 Slova fulguită-n nea
 Aștept acum să ne
 Încălzească.

ION MAZERE

TERCUTUL

O, atâta veri vă risipiți
 Dorința în visare,
 Ca fumul vă ispiți
 Trecutul în uitare

Trecutul lacrimi osândesc,
 Amintirea lui ne vinde.
 Sedus ochii mei tânjesc,
 Privind tot înainte

Poate să-l mai întâlnesc,
 Ca rob al viselor de-o clipă,
 Trecutul zboară, mă
 mândresc
 Cu-a vieții îndepărtată aripă

ION MAZERE

SORA CU DESTINUL

Privesc făptura ta prea tristă,
 Biată soră, copac desfrunzit
 În zare,
 Sprijinită-n sapă pe ogorul
 tare
 La cer privești prea rar din
 prispă.

În fântâna veche, chipul alb al
 Ani
 Asfintit, oglinda proiectează,
 Ea, cu găleata plină îl
 prădează
 Pe cumpănă înșirându-și
 anii.

Mai speră să macini mult
 năpasta,
 Din lanul tău tot mai trecut,
 și să frământă pentru înviere
 pasca
 Când sănziene veștejesc pe
 fruntea ta ca lăsă

Destinul tău de-i rău sau bun
 Nu-l judec eu, dar știu că
 înduri,
 Amar pe coada sapei, cât și
 ură
 Să saturi gura lumii și
 nebuni.

ION MAZERE

ANIVERSĂRI

La 23.08.2003. DI. MARIN
 CEZAR, împlinește vîrsta de
 71 de ani. Cu această ocazie,
 membri cenaclului, îl urează
 multă sănătate, fericire,
 bucurii, realizări și... "LA
 MULȚI ANI"!